

Chuck Palahniuk: Tvé překrásné já /ukázka/

Provokativní autor Chuck Palahniuk, hvězda letošního Festivalu spisovatelů, má na kontě již patnáct románů, jejichž tématem je často odvrácená strana americké společnosti, depresivní a hororové náměty. Cynik a minimalista kritizuje hlavně konzumní styl života. Jeho protagonisté jsou často v rolích antihrdinů trpících nějakou psychickou poruchou a mívají i zcela amorální sklony.

Nakladatelství Odeon, které autora uvádí do českého literárního prostředí, vydalo na sklonku roku 2015 dystopickou sci-fi *Tvé překrásné já* v překladu Richarda Podaného. V knize americký spisovatel řeší, jak by svět vypadal, kdyby ženy v první řadě usilovaly o kvalitní sex.

UKÁZKA

Penny nebyla panna, když se s Maxwelllem poznali. Měla sex s chlapci na vysoké... a s několika. Ale vždycky jen s jedním v jednu dobu. Jenom s kluky. A nikdy zezadu! Není žádný úchyl a není žádná coura. Její kluci byli většinou ze Sigma Chi a hráli si na kavalíry tím, že jí otevírali dveře u auta. Nosili jí ledově růžové připínací orchideje a nervózními prsty jí je špendlili na šaty. Její zkušenosti říkaly, že všichni muži se mají za nadané tanečníky a všichni do posledního si myslí, jak nejsou dobří v posteli. Ve skutečnosti většina mužů zná jen jeden taneční krok - obvykle to bývá pogo - a pod peřinou působí asi jako opičáci, co v přírodovědném filmu dloubají klacíkem do mraveniště.

Měla pohlavní styk, ale nikdy nezažila orgasmus. Aspoň ne takový ten orgasmický orgasmus, takový ten zemětřasný, ze kterého trnou zuby, ten, co o něm pořád píšou v Cosmopolitanu. Kdepak, když Penny absolvovala právnickou fakultu, nebyla panna, ale ani se nechystala usadit.

V Paříži, na exkluzivním večírku v nejvyšším patře Eiffelovy věže, dostala Penny příležitost se osobně seznámit s Alouette D'Ambrosia. Kdo má soukromý nadzvukový letoun k dispozici na písknutí, tomu Paříž nepřipadá o nic dál než centrum Manhattanu. Maxwell s ní mohl odsvištět skoro kamkoli na světě, třeba na poklidnou večeři, a přesto ji do půlnoci vrátil do jejího ošuntělého bytu v Jackson Heights. A protože vídala večer co večer na mejdanech a filmových premiérách stále stejný shluk pohoršených a nadržovaných tváří, svět jí tím připadal ještě menší. Dokonce i když stála pod vrcholkem Eiffelovy věže a zářící Paříž měla u nohou a popíjela ze sklenky šampaňské, byla příliš nesmělá, než aby zapředla hovor s ostatními mocnými a slavnými.

Noční vzduch byl vlhý, ale Penny cítila, jak jí přebíhá mráz po páteři odhalené hlubokým výstřihem na zádech jejích šatů značky Vera Wang. Maxwella, obvykle tak pozorného, kdosi kamsi odvedl, a ona na sobě cítila nepřátelské zraky. Rozhlédla se a zjistila, že se neplete. Ty oči na ni svítily přes celou nekrytou terasu na věži jako dvojice laserů. Patřily hvězdné herečce, nositelce čtyř Cen Akademie. Nominovali ji i letos a měla velice dobré vyhlídky na to, že za pár týdnů vyhraje pátého Oscara. Právě ta žena, kterou Penny viděla rozdrobenou do titěrných obrazovek nespočtu mobilů. Teď ale byla jen v jednom vydání a tyčila se nad ní jako obr.

Bezprostředně hrozil střet, a všichni hosté se škodolibě dívali, jak Alouette kráčí k ní. Brala to obloukem, jako když si zaměřuje kořist. Herečka měla na sobě přiléhavý kalhotový oblek z černé kůže a pohybovala se jako pardálce. Překrásné chřípí měla rozšířené. Cenila neklidně zuby.

Prodavačka z obchodáku Bonwit Teller splnila slib a obeznámila Penny s velikány haute couture, kteří ji oblékli, aby vypadala skvostně, ale ve srovnání s tuhle blížící se lidožravou predátorkou si připadala jako bezdomovkyně. Jako vždy přemáhala nutkání uprchnout z bojiště. Kdyby se už jen vrátil Maxwell. Monique by věděla, jak má zahnat takovou zuřivou Amazonku. Jennifer Lopezová nebo Penelope Cruzová by jí jistě neváhaly nakopat tu žabožroutskou prdel. Penny napadal jediný postup, a to otočit se zády a shrbeně čekat, kdy rána dopadne.

„Naše myška,“ uslyšela nějaký hlas. Hlas se silným přízvukem, snadno k poznání z tolika filmů. Ostré hroty dlouhých nehtů sevřely Penny za rameno a zvolna táhly, aby se musela otočit obličejem k tomu, kdo na ni mluví. Ty neskutečně upravené rysy teď byly pokrivené nenávisť. „Jsi vyděšená, myško?“ Alouette D'Ambrosia vystrčila bradu. „Měla bys, myško. Jsi ve vážném nebezpečí.“

Penny sevřela pevněji sklenku s šampaňským. Kdyby došlo na nejhorší, mohla by herečce ty sladké bublinky chrstnout do tváře. A pak utíkat, co jí nohy vystačí. „Ať máš za lubem cokoli...“ pokračovala Alouette. Zamávala Penny před obličejem dlouhým, pečlivě upraveným nehtem a varovala ji: „Nespi s Maxem. Nikdy, nikdy nesmíš mít s Maxwellem sex.“

Diváky očividně zklamalo, že pak se filmová hvězda sebrala a šla pryč. Klidila se pryč a lidi před ní ustupovali. Než stačil někdo něco říct, nakráčela do výtahu a zmizela. Penny bylo jasné, že Alouette strašně žárlí. Ta francouzská bohyně je pořád zamilovaná. Penny se v duchu rozesmála. Ona, obyčejná Penny Harriganová, je předmětem závidi pro nejtoužebnější sexuální symbol světa. Za chvíli se vrátil Maxwell a postavil se vedle ní. Jako obvykle si škrábal do notýsku poznámky. Bývá tak, tak roztržitý...

Když Penny nic neříkala, zeptal se jí: „Nestalo se ti něco?“ Popsala mu scénu, o kterou přišel. Jak k ní přistoupila Alouette. Jak jí herečka pohrozila. Maxwellovi se na nevýrazném obličejí objevil zvláštní výraz. Takový tam Penny ještě nikdy neviděla; hněv smíšený s něčím jiným. Nejspíš s láskou. Vlahý větřík mu pocuchal blond vlasy.

Ať to bylo, čím to bylo, nedokázala odolat. Ať to je fyzická přitažlivost, anebo vyhlídka na to, jak našťve Alouette, Penny nemohla odolat nápadu, že se s Maxem vyspí. Vzala ho za ruce. „Co takhle dneska večer neletět zpátky?“ Vzala si jeho studenou ruku ke rtům, políbila ji a dodala: „Co tu zůstat přes a vrátit se do New Yorku až ráno?“